

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/34748 en 08/34751 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

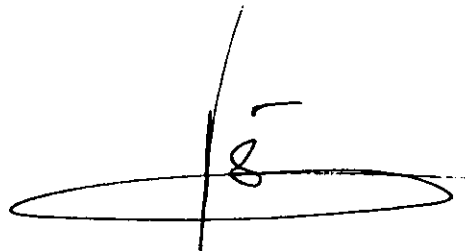
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 november 2008

91-553.

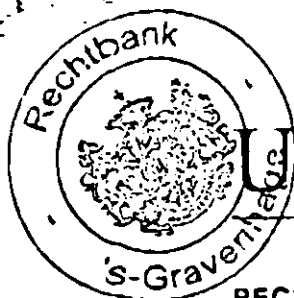
Verzonden: 20 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a horizontal loop at the bottom, with a small flourish to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 08/34748 (voorlopige voorziening)
Awb 08/34751 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0809.19.1340,
verzoeker,
gemachtigde mr. E.H.J.M. de Bonth, advocaat te Boxtel;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. G.P. Guérain,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 19 september 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 25 september 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 25 september 2008 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek 25 september 2008 is verzoekt de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 13 oktober 2008.

Het verzoek is ter zitting van 17 oktober 2008 behandeld. Verzoeker is verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb).

AWB 08/34748 (voorlopige voorziening)
AWB 08/34751 (beroep)

blad 2/3

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Blijkens de gronden van het verzoek en het verhandelde ter zitting is in geschil de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven. De stellingen dat verzoeker christen is en dat sprake is van psychische en lichamelijke klachten worden niet bij de beoordeling van dit beroep betrokken, aangezien verzoeker deze stellingen eerst in beroep naar voren brengt en niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij dit niet in de besluitvormingsfase had kunnen doen.

2.3 Verweerder heeft, mede gelet op het gestelde ter zitting, in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, omdat verzoeker toerekenbaar geen of onvoldoende reisdocumenten heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het relaas de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen. Verweerder acht het relaas daarom ongeloofwaardig.

Verzoeker heeft de juistheid van dat oordeel betwist.

2.4 De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen omdat verzoeker toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd. Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker een eigen verantwoordelijkheid heeft om zijn reis met bewijzen te onderbouwen. Hierbij heeft verweerder in redelijkheid van belang kunnen achten dat verzoeker onvoldoende consistente, gedetailleerde en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute heeft afgelegd. Verweerder heeft reeds daarom in redelijkheid kunnen overwegen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.5 Indien zich één van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden voordoet, mogen in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.6 In het besluit heeft verweerder een aantal elementen uit het asielrelaas opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist. Zo stelt verweerder dat het niet aannemelijk is dat de mannen door wie de cel van verzoeker is aangevallen tot de autoriteiten behoren of de autoriteiten vertegenwoordigen. Verzoeker baseert zijn vrees uitsluitend op verklaringen van zijn neef [naam] die niet als objectieve bron wordt aangemerkt. Zo heeft hij van deze neef gehoord dat er een inval in zijn huis is geweest waarbij persoonlijke spullen zijn meegenomen en dat zijn ouders zijn opgepakt. Dat [naam] zou zijn opgepakt en vermoord heeft zijn neef [naam] op zijn beurt van de moeder van [naam] vernomen die evenmin als objectieve bron kan worden aangemerkt. Verzoeker baseert zijn vrees volgens verweerder daarom uitsluitend op hetgeen hij van niet objectieve bronnen heeft vernomen en op niet onderbouwde vermoedens.

AWB 08/34748 (voorlopige voorziening)
AWB 08/34751 (beroep)

blad 3/3

2.7 Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert. Hetgeen verzoeker aanvoert, zoals de stelling dat er voor hem geen andere mogelijkheid was wetenschap te krijgen omtrent hetgeen hij van zijn neef heeft gehoord, is onvoldoende om anders te oordelen. De omstandigheid dat verzoeker zijn vrees uitsluitend baseert op verklaringen van niet objectieve bronnen, hetgeen niet in geschil is, is volgens bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waaronder de uitspraak van 27 januari 2003, 200206297/1, AB 2003, 286, reeds voldoende voor verweerder om tot het oordeel te komen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert.

2.8 Er is geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29 Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven. Hetgeen verder nog is aangevoerd behoeft daarom geen bespreking.

2.9 Het beroep heeft geen redelijke kans van slagen, zodat het verzoek wordt afgewezen. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

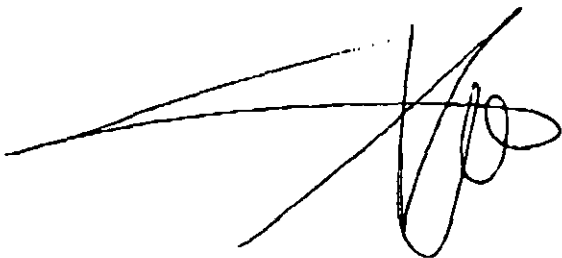
3. Beslissing

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. A. Korporaal-Wisman als griffier, op

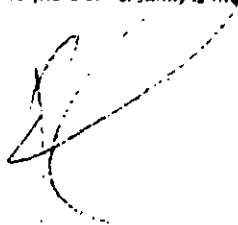
24 OKT. 2008

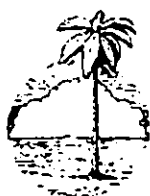

Afschrift verzonden op: 24 OKT. 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6.6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

ADVOCATENKANTOOR PALM

Brigittenstraat 17
3512 KJ Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mr G. Ocak
mw. A. Lewa (chef de bureau)

HOGER BEROEPSCHRIFT

Raad van State
Afdeling Besnuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

3 1 OKT 2008

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: CD:

PAR:

PER FAX: 070 - 365 13 80

Ten behoeve van de vreemdeling

Naam:	
Geboortedatum:	
Nationaliteit:	Iraanse
Geslacht:	M
Woon- of verblijfplaats:	p/a advocaat

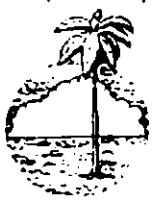
te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde aan de Brigittenstraat 17 te (3512 KJ) Utrecht.

Gegevens van de door bovengenoemde vreemdeling tot het indienen van dit hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigde

Naam gemachtigde:	mr S. Coenen
Kantoor:	Advocatenkantoor Palm
Adres:	Maliebaan 39A
Postcode:	3581 CC
Plaats:	Utrecht
Telefoon:	030 234 11 50
Fax:	030 234 11 53
Dossiernummer:	0810.15

Omschrijving uitspraak

Instantie:	Vreemdelingenkamer rechtbank Den Haag, zittinghoudende te Zwolle
Registratienummers:	AWB 08 / 34751
Datum uitspraak:	24/10/08
Datum verzending afschrift:	idem

ADVOCATENKANTOOR PALM

GRIEVEN:

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak waarvan hoger beroep en voert daartoe het volgende aan.

Ten onrechte concludeert de rechtbank dat de rechtbank juist geoordeeld heeft door te stellen dat appellant niet aannemelijk zouden hebben gemaakt dat hij bij terugkeer naar Iran geponde vrees voor vervolging dan wel discriminatoire behandeling heeft. Appellant is afkomstig uit Iran en is bekeerd tot het christendom en heeft reeds op grond daarvan te vrezen voor vervolging dan wel discriminatoire behandeling.

De overweging van de rechtbank dat appellant hiervan pas melding heeft gemaakt in beroep is onjuist. Reeds in de gehoren (Nader gehoor: 'heeft de islam als religie verworpen? Ja, ik heb de islam als mijn religie verworpen', 'religie: Christen') heeft appellant hieromtrent verklaard.

Ook heeft betrokkene verklaard in Nederland lid te zijn geworden van de Koreskerk te Apeldoorn. Het doopcertificaat van appellant gaat hierbij.

Appellant verwijst voorts naar het meest recente ambtsbericht van juli 2008, waarin de Minister van Buitenlandse Zaken ten aanzien van christenen in Iran onder meer het volgende schrijft (p. 42):

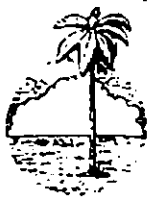
"Volgens het US State Department rapport inzake godsdienstvrijheid 2007 leidt het optreden van de autoriteiten tot een bedreigende negatieve gezindheid tegenover (...) evangeliserende christenen (evangelisatie is niet toegestaan)."

Appellant doet in dit verband ook uitdrukkelijk een beroep op het in het ambtsbericht genoemde International Religious Freedom Report 2007 van het US Department of State. Hierin maakt het US Department of State verder gewag van een "*continued deterioration of the extremely poor status of respect for religious freedom during the reporting period*" (p. 1). En: "*Government rhetoric and actions created a threatening atmosphere for nearly all non-Shi'a religious groups*", waaronder ook christenen.

Op (internet-) pagina 7 van het rapport beschrijft het US Department of State vervolgens de situatie van christenen in Iran.

"Christians -particularly evangelicals- continued to be subject to harassment and close surveillance. During the reporting period, the Government vigilantly enforced its prohibition on proselytizing by evangelical Christians by closely monitoring their activities, discouraging Muslims from entering church premises, closing their churches, and arresting Christian converts."

Het US Department of State geeft ook een aantal voorbeelden van bekeerde moslims die in Iran in de negatieve aandacht van de autoriteiten zijn komen te staan.

ADVOCATENKANTOOR PALM

In de paragraaf over christenen (p. 42 e.v.) merkt de Minister van Buitenlandse Zaken, voor zover hier van belang, het volgende op:

"Repressie en intimidatie van christenen heeft in de verslagperiode wel plaatsgevonden, maar dit hing samen met actieve bekering van moslims. Bekeringsactiviteiten zijn verboden in Iran.

(...)

Complicaties als gevolg van de actieve bekering van mensen doen zich voor bij 'nieuwe' kerken, zoals de Assemblies of God, pinkstergemeenten, evangeliserende groepen en huiskerken.

(...)

Er zijn aanwijzingen dat evangeliserende kerken in de negatieve belangstelling staan van de Iraanse autoriteiten.

(...)

Als het wetsontwerp dat beoogt het wetboek van strafrecht met betrekking tot afvalligheid en godslastering te wijzigen, van kracht is geworden, kan op basis van artikel 225 van het wetboek van Strafrecht, zoals gewijzigd, de doodstraf [lees: wegens apostasie] worden geëist.

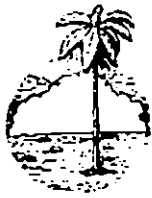
(...)

In de verslagperiode bleek dat de autoriteiten strenger gingen optreden tegen bekeerlingen. Zo werd het hen moeilijk gemaakt in Iran te werken en te studeren. Bekend is voorts dat personen die tot het christendom zijn bekeerd, zo nu en dan dreigbrieven of dreigtelefoontjes ontvangen en vooral actieve bekeerders zijn (tijdelijk) opgepakt en ondervraagd. Ook in de verslagperiode hebben de Iraanse autoriteiten christelijke bekeerlingen gearresteerd, de meesten van hen zijn na korte tijd (soms op borgtocht) weer vrijgelaten, sommigen in afwachting van een proces.

(...)

Volgens het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken worden met name evangeliserende christenen nauwgezet in de gaten gehouden. Ook worden zij lastiggevallen. Moslims zouden zijn ontmoedigd om kerkelijke instellingen te betreden, kerkelijke instellingen zouden zijn gesloten en bekeerlingen zouden zijn gearresteerd.

(...)

ADVOCATENKANTOOR PALM

De autoriteiten zouden veronderstellen, dat op bijeenkomsten van bekeerde christenen oppositionele activiteiten plaatsvinden.

(...)

Indien een persoon zijn bekering tot het christendom publiek maakt, is niet uit te sluiten dat deze persoon door de autoriteiten zal worden ondervraagd."

Appellant verwijst tevens naar pagina 24 en 25 van voornoemd ambtsbericht.

"Op 23 december 2007 heeft de president een wetsontwerp tot wijziging van het wetboek van strafrecht aan het parlement ter goedkeuring voorgelegd, waarin terdoodveroordeling voor afvalligheid en godslastering mogelijk wordt. Het wetboek van strafrecht heeft extraterritoriale werking. Hierdoor kan een Iraniër, eenmaal teruggekeerd in Iran, veroordeeld worden voor een delict dat hij in het buitenland heeft gepleegd."

Inmiddels is dit wetsvoorstel ook aangenomen door het Iraanse parlement. Verwezen wordt naar bijgaande productie.

*

Het bevreemdt appellant dat de rechtbank hier geen notie van heeft genomen in haar uitspraak.

In ieder geval meent appellant dat de situatie van bekeerde moslims intussen verder verslechterd is. In voornoemde motie wordt hierover het volgende overwogen:

"(...) dat het klimaat voor bekeerde moslims intussen verder is verslechterd blijktens een wetsvoorstel dat is ingediend bij het Iraanse parlement waarin de doodstraf wordt voorgesteld als sanctie op afvalligheid."

Appellant verwijst voorts naar een persbericht van Amnesty International van 11 juni 2008, waarin Amnesty een aantal recente voorbeelden geeft van christenen die door de Iraanse autoriteiten worden vervolgd. Amnesty schrijft hierover:

"On 11 May eight other Christian converts had also been arrested in Shiraz and later released. They are awaiting trial, two of them charged with 'acting against Islam' and the others with 'acting against state security'. (...) Converts from Islam risk arrest, attack or even the death penalty. (...) There is currently no specific provision in the Iranian Penal Code for apostasy, but judges are required to use their knowledge of Islamic law to rule on cases where no specific legislation exists in the Penal Code. A new version of the Iranian Penal Code is currently under consideration by the Majles (Parliament) and prescribes the death penalty for those considered to be apostates."

Gelet op het voorgaande stelt appellant zich op het standpunt dat het door verweerder op zijn zaak toepaste beleid inmiddels achterhaald is door de verslechterde situatie van bekeerde

ADVOCATENKANTOOR PALM

moslims in Iran, hetgeen blijkt uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juli 2008, de motie van de Christen Unie, welke aldus door de Tweede Kamer aangenomen is, en voormeld persbericht van Amnesty International. De rechtbank heeft hier ten onrechte geen gemotiveerde overweging aan gewijd in haar uitspraak.

De rechtbank laat na haar overwegingen in deze deugdelijk te onderbouwen en motiveren.

De rechtbank motiveert gezien al het bovenstaande haar oordeel dat verweerder gevolgd kan worden in haar redenering niet voldoende en handelt derhalve in strijd met 3:46 AWB.

De rechtbank beslist gezien bovenstaande ten onrechte dat het beroep ongegrond zou zijn en dat derhalve geen proceskostenveroordeling wordt toegekend.

Utrecht, 31/10/08

Gemachtigde

Bijlage: de uitspraak waarvan hoger beroep